

УДК 321.022:343.9:343

DOI <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2026-23-11>

Юлія Кобець

ORCID: 0000-0001-9492-6119

ДИНАМІКА ІНДЕКСІВ КОРУПЦІЇ ЯК ІНДИКАТОР ЗМІН В АНТИКОРУПЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ

У статті досліджено індекси вимірювання корупції як важливий аналітичний інструмент оцінювання ефективності антикорупційної політики України. Обґрунтовано, що в умовах системного характеру корупції, а також посилення ризиків у період воєнного стану, саме міжнародні індекси дають змогу простежити довгострокову динаміку змін, виявити взаємозв'язок між інституційними реформами та рівнем сприйняття корупції, а також оцінити результативність державної політики у цій сфері. Основну увагу зосереджено на аналізі Індексу сприйняття корупції (CPI), а також підходів міжнародних організацій до моніторингу стану доброчесності та антикорупційної спроможності держави. Визначено, що динаміка індексів корупції в Україні відображає ключові етапи політичного розвитку держави: від декларативних і малоефективних заходів 1990-х – початку 2000-х років до інституційного оновлення після 2014 року, пов'язаного зі створенням спеціалізованих антикорупційних органів, упровадженням електронного декларування, цифровізацією публічних закупівель і посиленням міжнародного контролю.

Доведено, що індекси мають значний евристичний потенціал для політичного аналізу, однак їх використання потребує врахування методологічних обмежень, оскільки вони фіксують передусім сприйняття корупції, а не весь масив реальних корупційних практик. Зроблено висновок, що індексне вимірювання корупції є доцільним інструментом оцінювання результативності антикорупційної політики України, проте найбільш продуктивним є його поєднання з інституційним, правовим і політико-аналітичним підходами. Це дозволяє комплексно оцінювати не лише формальний прогрес реформ, а й реальну стійкість антикорупційної системи в умовах внутрішніх і зовнішніх викликів.

Ключові слова: корупція, антикорупційна політика, індекси вимірювання корупції, Індекс сприйняття корупції, CPI, міжнародний моніторинг, інституційні реформи, Україна, воєнний стан, публічне управління.

Вступ. Корупція в Україні становить стійкий системний виклик національній безпеці, економічному розвитку та демократичним інститутам, посилюючись у воєнний період через зловживання в оборонних закупівлях, енергетиці, гуманітарній допомозі та відновленні, що спричиняє фінансові втрати, ерозію довіри та підрив міжнародної підтримки. Попри інституційні реформи після 2014 р., вона зберігає вплив на публічне управління та сприйняття України як партнера в реконструкції та євроінтеграції, як свідчить кореляція з динамікою індексом сприйняття корупції (*Corruption Perceptions Index*).

Мета дослідження полягає у з'ясуванні аналітичного потенціалу індексів вимірювання корупції як інструменту оцінювання ефективності антикорупційної політики України, виявленні їх пізнавальних можливостей і методологічних обмежень, а також у визначенні взаємозв'язку між динамікою індексних показників, інституційними реформами та політичними трансформаціями в умовах сучасних внутрішніх і зовнішніх викликів.

Матеріали і методи дослідження. У статті застосовано системний і структурно-функціональний підходи для аналізу індексів вимірювання корупції як інструменту оцінювання ефективності антикорупційної політики України, а також метод теоретичного узагальнення

© Ю. Кобець, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

для осмислення наукових підходів до трактування корупції та способів її кількісного й якісного вимірювання. Додатково використано порівняльний аналіз для зіставлення міжнародних індексів корупції, зокрема Індексу сприйняття корупції (CPI), з іншими підходами до оцінювання стану доброчесності та антикорупційної спроможності держави. Історико-політичний метод дав змогу простежити динаміку індексних показників у контексті основних етапів трансформації антикорупційної політики України, а елементи факторного аналізу – виявити вплив інституційних реформ, політичних криз, судових трансформацій і воєнних викликів на зміну показників міжнародного моніторингу. Емпіричну основу дослідження становлять міжнародні індекси вимірювання корупції, аналітичні матеріали міжнародних організацій, а також дані, що відображають розвиток антикорупційної інфраструктури України впродовж тривалого періоду.

Проблематика вимірювання корупції є предметом ґрунтовних досліджень у межах політичної науки, публічного управління, права, економіки, соціології та міжнародних відносин. Така багатовимірність зумовлює міждисциплінарний характер як самого феномена корупції, так і підходів до його оцінювання. Корупція не зводиться лише до сукупності правопорушень, а постає як складне соціально-політичне явище, пов'язане з функціонуванням інститутів влади, рівнем прозорості державного управління, якістю демократичних практик і суспільною довірою. Саме тому дослідження індексів вимірювання корупції потребує комплексного поєднання політико-аналітичного, інституційного та порівняльного підходів, що дає змогу не лише простежити кількісну динаміку показників, а й визначити їх пізнавальні можливості та методологічні обмеження в оцінюванні результативності антикорупційної політики України. Найважливіші розробки в цьому напрямі мають Б. Гребенюк, Н. Марушко, З. Живко, Н. Мельничук, А. Бова, А. Ткаченко, О. Мінченко.

Результати та обговорення. Після відновлення незалежності у 1991 році Україна успадкувала радянську адміністративно-політичну модель, у межах якої корупція була фактично інституціалізованою складовою державного управління.

Першою спробою нормативного врегулювання цієї проблеми стало ухвалення Закону України «Про боротьбу з корупцією» від 5 жовтня 1995 року № 356/95ВР, який уперше на законодавчому рівні визначив корупцію як використання службового становища з метою одержання неправомірної вигоди, окреслив коло суб'єктів відповідальності та перелік корупційних діянь [1].

Наприкінці 1990-х і на початку 2000-х років держава зробила спробу перейти до програмного підходу. У 1998 році було затверджено Концепцію боротьби з корупцією на 1998–2005 роки, а згодом ухвалено низку стратегічних і програмних документів, спрямованих на профілактику злочинності та формування доброчесності в публічному секторі. Проте ці ініціативи залишалися переважно формальними, не супроводжувалися створенням незалежних інституцій та не підкріплювалися стабільною політичною волею, що обмежувало їхній реальний вплив [1]. Стагнаційний характер антикорупційної політики цього періоду підтверджується динамікою Індексу сприйняття корупції: зниження показника з 2,8 бала у 1998 році до 2,2 бала у 2004 році та відповідне погіршення позицій України у міжнародному рейтингу.

Помаранчева революція 2004–2005 років сформувала новий суспільний запит на прозорість і підзвітність влади, що знайшло відображення у спробі стратегічного переосмислення антикорупційної політики. У 2006 році було схвалено Національну антикорупційну стратегію, яка вперше задекларувала принципи нульової толерантності до корупції та комплексного підходу до її подолання. Важливим кроком стало приєднання України до Групи держав проти корупції (GRECO) у 2006 році, що запровадило механізм зовнішнього моніторингу та регулярних рекомендацій щодо реформ [16]. Водночас політична нестабільність, конфлікти між

гілками влади та відсутність незалежних спеціалізованих органів зумовили циклічність і фрагментарність реформ.

Подальші спроби нормативного оновлення, зокрема пакет антикорупційних законів 2009 року, не були реалізовані через політичні суперечності. Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7 квітня 2011 року № 3206VI суттєво розширив перелік суб'єктів відповідальності, увів обмеження щодо подарунків, сумісництва та конфлікту інтересів, а також інструменти фінансового контролю й антикорупційної експертизи [13; 1]. Однак за відсутності незалежних інституцій та в умовах концентрації влади дані норми мали обмежений вплив на реальне зменшення корупційних практик.

Період 2010–2014 років ознаменувався консолідацією клептократичного режиму, де корупція перестала бути побічним явищем, а стала центральним механізмом перерозподілу державних ресурсів на користь вузької групи [22], що знайшло пряме відображення у стагнації індексу СРІ на рівні 25–26 балів. За оцінками міжнародних організацій, через корупційні схеми у сфері державних закупівель, енергетики та фінансових операцій було привласнено до 37 млрд доларів США, що стало одним із найбільш масштабних прикладів системної корупції у пострадянській Україні. Відповідно, показники СРІ залишалися на критично низькому рівні, що відображало глибоку кризу довіри до державних інститутів.

Революція Гідності 2013–2014 років стала переломним моментом у розвитку антикорупційної політики. Корупція була однією з ключових причин масових протестів, а суспільний тиск у поєднанні з умовами міжнародної фінансової та політичної підтримки з боку ЄС і МВФ зумовив запуск масштабних інституційних реформ. Інституційний прорив після 2014 року супроводжувався відчутними, хоча й нерівномірними результатами. Показник СРІ зріс з 26 балів у 2014 році до 32 балів у 2018 році, що свідчило про зростання прозорості та обмеження корупційних можливостей. Водночас політичний опір, затягування судової реформи та спроби впливу на незалежність антикорупційних органів зберігали системні вразливості.

Конституційна криза 2020 року, пов'язана з рішенням Конституційного Суду щодо обмеження повноважень НАЗК і фактичного скасування електронного декларування, продемонструвала крихкість інституційних досягнень. За оцінкою ОЕСР у 2025 році, Україна досягла помітного прогресу у формуванні інституційної спроможності та підвищенні прозорості, однак зберігаються проблеми політичного втручання, незавершеної судової реформи та зростання ризиків, пов'язаних із війною. Серед ключових рекомендацій визначено посилення гарантій незалежності НАБУ та САП, завершення судової реформи та інтеграцію антикорупційних механізмів у політику післявоєнного відновлення [17].

Довгострокову динаміку трансформації антикорупційної політики в Україні ілюструє Індекс сприйняття корупції TransparencyInternational, поданий на рисунку 1. На відміну від інституційно деталізованого аналізу окремих періодів, даний показник дозволяє зафіксувати загальний макротренд змін у сприйнятті корупції на горизонті понад двох десятиліть. Дані фіксують стагнацію 1998–2011 (відсутність запобіжників, неформальні практики) та пост-2014 злам, з нерівномірністю через кризи, підкреслюючи вразливість до зовнішніх факторів [23].

Динаміка міжнародних рейтингів підтверджує системний характер корупції в Україні, водночас виявляючи розбіжності в методології оцінювання. Згідно з TransparencyInternational, індекс сприйняття корупції (СРІ) України у 2024 році становив 35 балів (105-те місце серед 180 країн), що означає незначне погіршення порівняно з 36 балами у 2023 році [23]. Альтернативна оцінка World Economics фіксує ще нижчий рівень – 28,6 бала (категорія С) [20]. Дана розбіжність може інтерпретуватися через призму теоретичної концепції інституційної

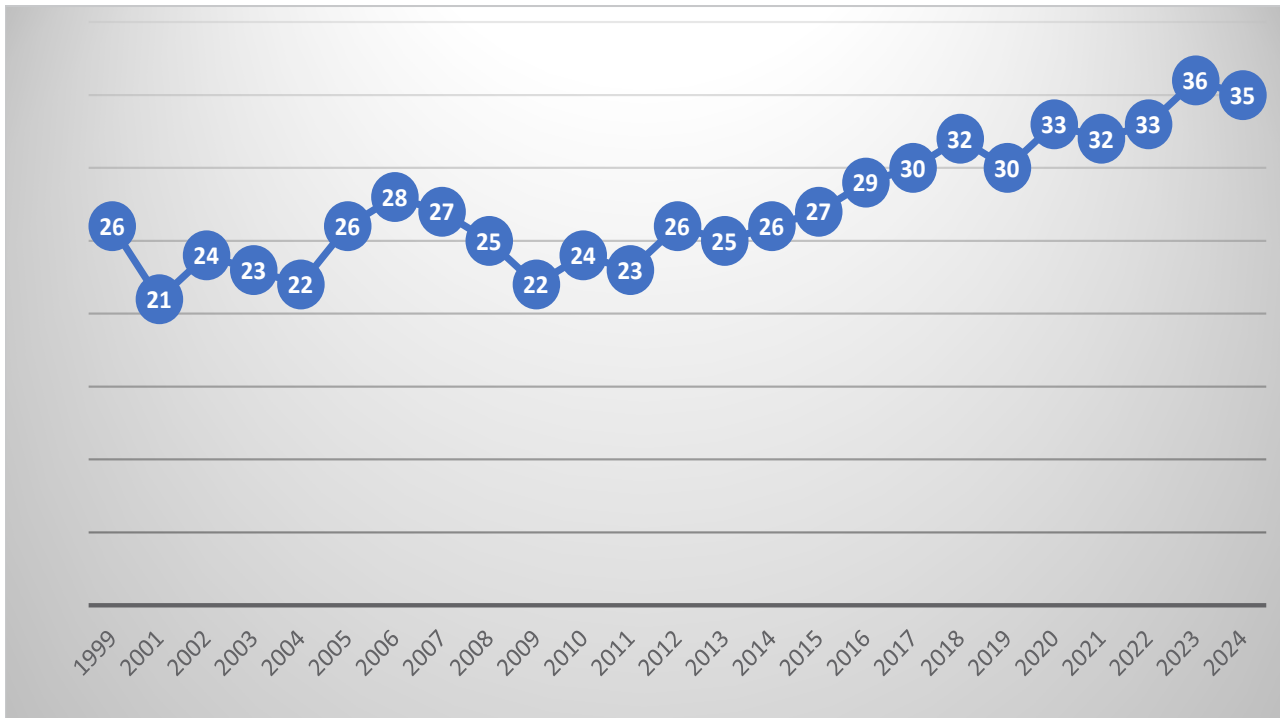

Рис. 1. Динаміка Індексу сприйняття корупції (CPI) в Україні, 1998–2024 роки (шкала 0–100 балів)

Джерело: Складено автором на основі даних TransparencyInternational (CPI reports 1998–2024), з нормалізацією показників 1998–2011 років шляхом множення на 10 для порівнянності зі шкалою 0–100 (введена з 2012 року).

пастки: формальний прогрес у створенні інститутів (що частково відображає CPI) не обов’язково призводить до негайного структурного зменшення глибинних корупційних практик, що фіксують альтернативні методики.

Міжнародний моніторинг (ОЕСР, GRECO) зафіксував диференційовану оцінку прогресу України: визнання розбудови інституційної інфраструктури супроводжується чіткою ідентифікацією системних ризиків, що загрожують її ефективності [17; 14]. У звіті ОЕСР «Integrity and Anti-Corruption Review of Ukraine» зазначається, що корупція продовжує бути суттєвим бар’єром для інвестицій, економічного відновлення та інтеграції до Європейського Союзу, особливо в умовах війни, коли зростає роль надзвичайних процедур та дискреційних рішень у публічному секторі [17]. Доповнення до другого звіту про виконання рекомендацій GRECO щодо України фіксує подальший прогрес у запобіганні корупції серед парламентарів, суддів і прокурорів, однак наголошує на необхідності завершення низки структурних змін для повного впровадження міжнародних стандартів доброчесності [14]. Міжнародний моніторинг (ОЕСР, GRECO) підтверджує прогрес у інфраструктурі, але ідентифікує вразливості, такі як політичне втручання та воєнні ризики, з потенційним впливом на ПІІ та євроінтеграцію.

При цьому важливо враховувати методологічні обмеження та політичний контекст цих оцінок. Індeksi, подібні до CPI, базуються на сприйнятті, що може відставати від реальних інституційних змін або, навпаки, не відображати глибинних неформальних практик. Рекомендації ОЕСР та GRECO, хоч і слугують важливим орієнтиром, часто акцентують на формальній відповідності євроатлантичним стандартам, що може не повністю враховувати специфіку воєнного стану та політичної динаміки України, а їхні висновки потребують критичного осмислення в контексті внутрішніх обмежень.

Таблиця 1

Динаміка Індексу сприйняття корупції (CPI) в Україні у 2012–2024 роках

Рік	CPI (0–100)	Рейтинг	Ключові інституційнополітичні чинники
2012	26	144/174	Консолідація клептократичної моделі влади
2013	25	144/177	Передреволюційна криза, відсутність реформ
2014	26	142/175	Початок інституційних трансформацій
2015	27	130/168	Створення НАБУ, запуск ProZorro
2016	29	131/176	Запровадження електронного декларування
2017	30	130/180	Реалізація антикорупційної стратегії
2018	32	120/180	Законодавче оформлення ВАКС
2019	30	126/180	Початок діяльності ВАКС, інституційні тертя
2020	33	117/180	Конституційна криза навколо НАЗК
2021	32	122/180	Відновлення інструментів контролю
2022	33	116/180	Повномасштабна війна, надзвичайні процедури
2023	36	104/180	Посилення незалежності САП, зовнішній тиск
2024	35	105/180	Воєнні ризики, уповільнення реформ

Джерело: складеноавторомнаоснові [17; 9]

Таблиця 1 фокусується на динаміці 2012–2024 років і дозволяє простежити зв'язок між конкретними інституційно-політичними подіями та змінами показника CPI. Найнижчі значення 2012–2013 років корелюють із періодом консолідації клептократичної моделі влади та відсутністю незалежних антикорупційних органів. Подальше зростання у 2015–2018 роках відображає ефект створення НАБУ, запуску системи ProZorro та впровадження електронного декларування як інструментів структурного обмеження корупційних можливостей. Коливання показників у 2019, 2021 та 2024 роках фіксують інституційні тертя, правові кризи та вплив воєнних факторів, які частково нівелюють досягнутий прогрес. У сукупності таблиця демонструє, що позитивна динаміка CPI має інституційно зумовлений характер і залишається залежною від завершення судової реформи та забезпечення реальної незалежності антикорупційних органів в умовах воєнного стану [17; 9].

Синтез результатів аналізу еволюції антикорупційної політики України виявляє глибокі внутрішні суперечності між інституційними досягненнями та практичною ефективністю системи запобігання і протидії корупції. Постреволюційний період після 2014 року характеризується суттєвим прогресом у формуванні спеціалізованої антикорупційної інфраструктури та впровадженні превентивних механізмів відкритості, що підтверджується емпіричними даними: зростання Індексу сприйняття корупції (CPI) з 26 балів у 2014 році до 35 балів у 2024 році [23; 20], кумулятивна економія бюджетних коштів через систему ProZorro понад 300 млрд грн [11; 19], виявлення порушень на сотні мільйонів гривень шляхом моніторингу декларацій [2; 3; 4], а також зниження частки громадян, які особисто стикалися з корупцією, до 18,7% у 2024 році та досягнення рекордного рівня суспільної нетерпимості до корупції (58%) [5; 7].

Міжнародні оцінки ОЕСР у п'ятому раунді моніторингу Стамбульського плану дій (2025 рік) фіксують високий рівень прогресу в ключових сферах: антикорупційна політика – 91,9 бала (зростання з 53 балів у 2023 році), захист викривачів корупції – 90,2 бала, інституційна спроможність спеціалізованих антикорупційних органів – 92,7 бала (з 78,6 у 2023 році), а також позитивні результати за першими трьома індикаторами публічної доброчесності ОЕСР [6; 7], що свідчить про успішний перехід до превентивної, моделі орієнтованої на дані, де механізми відкритості (електронне декларування, прозорі закупівлі, відкриті реєстри) суттєво знижують інформаційну асиметрію та транзакційні витрати корупційної поведінки.

З іншого боку, зберігається нерівномірність і крихкість прогресу: зниження СРІ з 36 балів у 2023 році до 35 у 2024 році [20], низька конверсія розслідувань у остаточні вироки (лише кілька десятків обвинувальних вироків ВАКС за сотні проваджень НАБУ у 2025 році [8; 18]) та відносно низькі оцінки ОЕСР за сферу відповідальності за корупційні правопорушення (39,1 бала) та незалежність судової влади (57,4 бала) [6]. Така асиметрія вказує на структурні вразливості, зумовлені незавершеністю судової реформи та воєнними факторами, що створюють ризики реверсу реформ. У середньостроковій перспективі (2026–2030 роки) траєкторія розвитку залежатиме від синергії внутрішньої політичної волі та зовнішніх стимулів євроінтеграції: за умови повної реалізації рекомендацій GRECO та ОЕСР можливе стабільне зростання СРІ до 40–45 балів [17; 15; 12; 6; 7], тоді як ескалація воєнних ризиків може погіршити показники сприйняття корупції та економічні втрати.

Незавершеність судової реформи залишається критичним «вузьким місцем» репресивного компонента антикорупційної вертикалі (НАБУ–САП–ВАКС), оскільки брак повної перестатистиції суддів, очищення Вищої ради правосуддя та гарантій незалежності призводить до систематичного затягування розгляду справ і низької конверсії розслідувань у вироки [8; 18; 5]. Міжнародні оцінки підтверджують цю вразливість: GRECO станом на 2025 рік визнала задовільно або частково виконаними лише 18 з 31 рекомендацій четвертого раунду, залишивши 11 частково виконаними та 2 невиконаними [14; 15]; ОЕСР присудила лише 39,1 бала за сферу відповідальності за корупційні правопорушення та 57,4 бала за незалежність судової влади [17; 6], рекомендувавши усунути процесуальні бар'єри та завершити перевірку суддів.

Асиметрія між превентивними та репресивними компонентами системи наочно ілюструється оцінками ОЕСР за п'ятим раундом моніторингу Стамбульського плану дій (рис. 2).

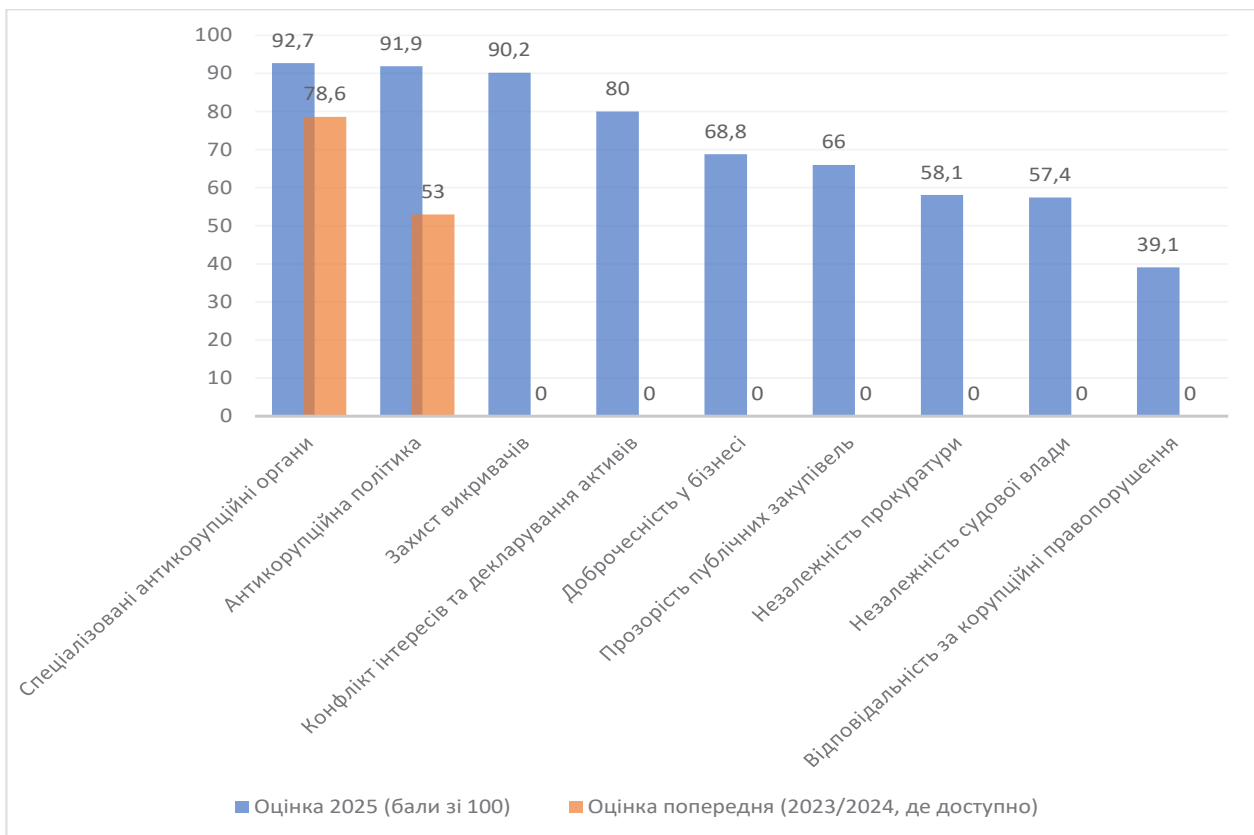

Рис. 2. Оцінки ОЕСР антикорупційної системи України за ключовими сферами (п'ятий раунд моніторингу Стамбульського плану дій, 2025 рік), бали зі 100

Джерело: складено автором на основі [6]

Воєнний стан генерує нові корупційні ризики, пов'язані з надзвичайними процедурами закупівель та розподілу гуманітарної допомоги [17; 10]. Скандали 2023–2025 років із переплатами та фіктивними поставаннями [10; 8] і потенціал масштабних зловживань у повоєнній реконструкції (обсяг понад 500 млрд дол. США) вимагають посиленого ризик-орієнтованого моніторингу [21; 5]. НАЗК реагує проактивно (аналіз ризиків у закупівлях БпЛА та РЕБ у співпраці з НАТО) [5], а ОЕСР оцінює прозорість закупівель у 66 балів [6].

Перспективи розвитку визначаються потенціалом консолідації досягнень через завершення реформ і євроінтеграційні стимули. Ключовими пріоритетами є завершення судової реформи та реалізація рекомендацій GRECO і ОЕСР, розширення механізмів відкритості (приватизація, ліцензування, лобювання), посилення захисту викривачів та громадського контролю, а також інтеграція стандартів прозорості в повоєнне відновлення.

Висновки. Еволюція антикорупційної політики України демонструє глибоку суперечність між формальною інституціоналізацією та фактичною ефективністю. З одного боку, створено комплексну архітектуру спеціалізованих органів (НАБУ, ВАКС, НАЗК) та інноваційні механізми відкритості (ProZorro, електронне декларування), що підтверджується високими оцінками ОЕСР за інституційну спроможність та помірним зростанням індексу СРІ. З іншого боку, емпіричні дані виявляють критичні «вузькі місця»: низька конверсія розслідувань у вироки (десятки вироків ВАКС при сотнях проваджень НАБУ), обмежена незалежність превентивних органів (НАЗК) через політичний тиск, та незавершеність судової реформи, що безпосередньо відбивається в екстремально низькій оцінці ОЕСР за сферу відповідальності.

Література:

1. Вікторчук М. В., Полохович М. М. Становлення та розвиток антикорупційного законодавства в Україні. *Вісник Луганського навчально-наукового інституту імені Е. О. Дідоренка*. 2023. № 4. С. 139–152.
2. Національне агентство з питань запобігання корупції. Моніторинг способу життя за перший квартал 2025 року: незаконне збагачення на 117 млн грн і цивільна конфіскація на 51,3 млн грн. 2025. 8 квітня. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/monitoring-sposobu-zhyttya-za-pershyu-kvartal-2025-roku-nezakonno-zbagachennya-na-117-mln-grn-i-tsyvilna-konfiskatsiya-na-51-3-mln-grn/> (дата звернення: 26.01.2026).
3. Національне агентство з питань запобігання корупції. НАЗК сформувало рейтинг ризикованості декларацій за 2024 рік та завершило автоперевірки декларацій. 2025. 11 липня. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/nazk-sformovalo-reyting-ryzykovanosti-deklaratsiy-za-2024-rik-ta-zavershylo-avtoperevirky-deklaratsiy/> (дата звернення: 26.01.2026).
4. Національне агентство з питань запобігання корупції. Повні перевірки декларацій за червень 2025 року: НАЗК виявило порушення на майже 243 млн грн. 2025. 16 липня. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/povni-perevirky-deklaratsiy-za-cherven-2025-roku-nazk-vyavylo-porushennya-na-mayzhe-243-mln-grn/> (дата звернення: 26.01.2026).
5. Національне агентство з питань запобігання корупції. Запобігання та протидія корупції в Україні. Дайджест № 38 (19–26 лютого 2025). 2025. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/Pages/f0/69/f069b1a69030054d4df43aa66747b7db774703391956392f769a448c7168fdc0270041.pdf> (дата звернення: 26.01.2026).
6. Національне агентство з питань запобігання корупції. Прогрес України в запобіганні та протидії корупції: опубліковано результати п'ятого раунду оцінки Стамбульського плану дій ОЕСР. 2025. 26 вересня. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/progres-ukrainy-v-zapobiganni-ta-protydii-koruptsii-opublikovano-rezultaty-p-yatogo-raundu-otsinky-stambul'skogo-planu-diy-oesr/> (дата звернення: 26.01.2026).
7. Національне агентство з питань запобігання корупції. Україна втілює антикорупційні стандарти ОЕСР завдяки вимірюваній політиці та вдосконаленим інструментам – Віктор Павлушик. 2025. 31 березня. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/ukraina-vtilyue-antikoruptsiyni-standarty-oesr-zavdyaky-vymiryuvaniy-politytsi-ta-vdoskonalenyim-instrumentam-viktor-pavluschyk/> (дата звернення: 26.01.2026).

8. Національне антикорупційне бюро України. Звіт за перше півріччя 2025 року. 2025. URL: https://nabu.gov.ua/site/assets/files/49482/zvit_i_2025.pdf (дата звернення: 26.01.2026).
9. Ash T., Gunn J., Lough J., Lutsevych O., Nixey J., Sherr J. The Struggle for Ukraine: Anti-corruption Reforms. *Chatham House Report*. 2017. URL: <https://www.chathamhouse.org/2017/10/struggle-ukraine/anti-corruption-reforms> (дата звернення: 26.01.2026).
10. Ber J. Ukraine: a wave of dismissals against a background of corruption. *OSW Centre for Eastern Studies*. 2023. URL: <https://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2023-01-31/ukraine-a-wave-dismissals-against-a-background-corruption> (дата звернення: 26.01.2026).
11. Buhanevych D. Open Data's Impact: How Ukraine Is Using Open Data to Tackle Corruption. *Open Data Policy Lab*. 2021. URL: <https://opendatapolicylab.org/articles/open-datas-impact-how-ukraine-is-using-open-data-to-tackle-corruption/> (дата звернення: 26.01.2026).
12. European Commission. Ukraine 2025 report. 2025. 4 November. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/17115494-8122-4d10-8a06-2cf275eecd7_en?filename=ukraine-report-2025.pdf (дата звернення: 26.01.2026).
13. Financier Worldwide. Anti-corruption legislation in the Ukraine. 2011. URL: <https://www.financierworldwide.com/anti-corruption-legislation-in-the-ukraine> (дата звернення: 26.01.2026).
14. GRECO. Addendum to the Second Compliance Report on Ukraine. URL: <https://rm.coe.int/grecorc4-2024-15-final-eng-add-to-the-2nd-compliance-report-ukraine-pu/1680b45887> (дата звернення: 26.01.2026).
15. Group of States against Corruption (GRECO). GRECO: Ukraine demonstrates further progress in preventing corruption among parliamentarians, judges and prosecutors, but more efforts needed. Council of Europe. 2025. 20 February. URL: <https://www.coe.int/en/web/portal/-/greco-ukraine-demonstrates-further-progress-in-preventing-corruption-among-parliamentarians-judges-and-prosecutors-but-more-efforts-needed> (дата звернення: 26.01.2026).
16. Hitch J. T., Kuchama Y. Ukraine's New Anti-Corruption Law: Will it Really Stop Corruption in Ukraine. *The International Lawyer*. 2011. Vol. 45, №3. P. 839–855. URL: <https://scholar.smu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1440&context=til> (дата звернення: 26.01.2026).
17. OECD. Integrity and Anti-Corruption Review of Ukraine. 2025. URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/05/oecd-integrity-and-anti-corruption-review-of-ukraine_4d9e5ab7/7d9e965b-en.pdf (дата звернення: 26.01.2026).
18. Transparency International Україна. АП ВАКС залишила без змін вирок ексголови ДСА Сальникову. 2025. 2 грудня. URL: <https://hacc-decided.ti-ukraine.org/uk/news/ap-vaks-zalisila-bez-zmin-virok-eksgolovi-dsa-salnikovu> (дата звернення: 26.01.2026).
19. Transparency International Україна. DOZORRO 5 років. URL: <https://ti-ukraine.org/project/dozorro-5-rokiv/> (дата звернення: 26.01.2026).
20. Transparency International. Corruption Perceptions Index 2024. URL: <https://www.transparency.org/en/cpi/2024> (дата звернення: 26.01.2026).
21. UNDP in Ukraine. У Києві презентували нову антикорупційну стратегію України 2026-2030 на форумі Integrity2030. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/u-kyuevi-prezentuvaly-novu-antykoruptsiynu-stratehiyu-ukrayiny-2026-2030-na-forumi-integrity2030> (дата звернення: 26.01.2026).
22. Viktor Yanukovich: corruption, opulence and decadence in Ukraine. Transparency International EU. 2021. URL: <https://transparency.eu/corruption-opulence-and-decadence-in-ukraine> (дата звернення: 26.01.2026).
23. World Economics. Corruption Perceptions Index Data. URL: <https://www.worldeconomics.com/Indicator-Data/Corruption/Corruption-Perceptions-Index.aspx> (дата звернення: 26.01.2026).

References:

1. Viktorchuk, M. V., & Poliukhovych, M. M. (2023). Stanovlennia ta rozvytok antykoruptsiino hozakonodavstva v Ukraini [Formation and development of anti-corruption legislation in Ukraine]. *Visnyk Luhanskoho navchalno-naukovoho instytutu imeni E. O. Didorenka*, (4), 139–152 [in Ukrainian].
2. Natsionalne ahentstvo z pytan zapobihanni akoruptsii. (2025, April 8). *Monitorynh sposobuzhyttia za pershyikvartal 2025 roku: Nezakonnezbahachenniana 117 mln hrnitsyvilnako nfiskatsiiana 51,3 mln hrn* [Lifestyle monitoring for the first quarter of 2025: Illicit enrichment amounting to UAH 117 million and civil

confiscation amounting to UAH 51.3 million]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/monitoryng-sposobu-zhyttya-za-pershyy-kvartal-2025-roku-nezakonne-zbagachennya-na-117-mln-grn-i-tsyvilna-konfiskatsiya-na-51-3-mln-grn/>[in Ukrainian].

3. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025, July 11). *NAZK sformuvaloreitynhryzkova nostideklaratsii za 2024 rik ta zavershyloavtoperivirkydeklaratsii* [NACP formed a risk ranking of declarations for 2024 and completed automated checks of declarations]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/nazk-sformuvalo-reytyng-ryzykovanosti-deklaratsiy-za-2024-rik-ta-zavershylo-avtoperevirky-deklaratsiy/> [in Ukrainian].

4. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025, July 16). *Povniperevirkydeklaratsii za cherven 2025 roku: NAZK vyavyloporushennianaizhe 243 mlnhrn* [Full verification of declarations for June 2025: NACP detected violations amounting to almost UAH 243 million]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/povni-perevirky-deklaratsiy-za-cherven-2025-roku-nazk-vyavylo-porushennya-na-mayzhe-243-mln-grn/>[in Ukrainian].

5. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025). *Zapobihannia ta protydiikoruptsii v Ukraini. Daidzhest No. 38 (19–26 liutoho 2025)* [Prevention and counteraction to corruption in Ukraine. Digest No. 38 (February 19–26, 2025)]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/Pages/f0/69/f069b1a69030054d4df43aa66747b7db774703391956392f769a448c7168fdc0270041.pdf>[in Ukrainian].

6. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025, September 26). *ProhresUkrainy v zapobihanni ta protydiikoruptsii: OpublikovanorezultatypiatohoraunduotsinkyStambulskohoplanu dii OESR* [Ukraine's progress in preventing and combating corruption: Results of the fifth round of assessment under the OECD Istanbul Action Plan published]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/progres-ukrainy-v-zapobihanni-ta-protydii-koruptionsii-opublikovano-rezultaty-p-yatogo-raundu-otsinky-stambulskogo-planu-diy-oesr/>[in Ukrainian].

7. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025, March 31). *Ukrainavtiliueiantykorupt siinistandarty OESR zavdiakyvymiriuvaniipolitytsi ta vdoskonalenyminstrumentam – Viktor Pavlushchyk* [Ukraine implements OECD anti-corruption standards through measurable policy and improved instruments – Viktor Pavlushchyk]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/ukraina-vtilyue-antykoruptsiyni-standarty-oesr-zavdyaky-vymiryuvaniy-politytsi-ta-vdoskonalenym-instrumentam-viktor-pavluschyk/>[in Ukrainian].

8. Natsionalneahentstvo z pytanzapobihanniakoruptionsii. (2025). *Zvit za pershepivrichchia 2025 roku* [Report for the first half of 2025]. Retrieved from: https://nabu.gov.ua/site/assets/files/49482/zvit_i_2025.pdf [in Ukrainian].

9. Ash, T., Gunn, J., Lough, J., Lutsevych, O., Nixey, J., & Sherr, J. (2017). *The struggle for Ukraine: Anti-corruption reforms*. Chatham House. Retrieved from: <https://www.chathamhouse.org/2017/10/struggle-ukraine/anti-corruption-reforms>

10. Ber, J. (2023). Ukraine: A wave of dismissals against a background of corruption. *OSW Centre for Eastern Studies*. Retrieved from: <https://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2023-01-31/ukraine-a-wave-dismissals-against-a-background-corruption>

11. Buhanevych, D. (2021). Open data's impact: How Ukraine is using open data to tackle corruption. *Open Data Policy Lab*. Retrieved from: <https://opendatapolicylab.org/articles/open-datas-impact-how-ukraine-is-using-open-data-to-tackle-corruption/>

12. European Commission. (2025, November 4). *Ukraine 2025 report*. Retrieved from: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/17115494-8122-4d10-8a06-2cf275eecd7_en?filename=ukraine-report-2025.pdf

13. Financier Worldwide. (2011). *Anti-corruption legislation in the Ukraine*. Retrieved from: <https://www.financierworldwide.com/anti-corruption-legislation-in-the-ukraine>

14. GRECO. (n.d.). *Addendum to the second compliance report on Ukraine*. Retrieved from: <https://rm.coe.int/grecorc4-2024-15-final-eng-add-to-the-2nd-compliance-report-ukraine-pu/1680b45887>

15. Group of States against Corruption. (2025, February 20). *GRECO: Ukraine demonstrates further progress in preventing corruption among parliamentarians, judges and prosecutors, but more efforts needed*. Council of Europe. Retrieved from: <https://www.coe.int/en/web/portal/-/greco-ukraine-demonstrates-further-progress-in-preventing-corruption-among-parliamentarians-judges-and-prosecutors-but-more-efforts-needed>

16. Hitch, J. T., & Kuchma, Y. (2011). Ukraine's new anti-corruption law: Will it really stop corruption in Ukraine. *The International Lawyer*, 45(3), 839–855. Retrieved from: <https://scholar.smu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1440&context=til>
17. OECD. (2025). *Integrity and anti-corruption review of Ukraine*. Retrieved from: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/05/oecd-integrity-and-anti-corruption-review-of-ukraine_4d9e5ab7/7dbe965b-en.pdf
18. Transparency International Ukraine. (2025, December 2). *AP VAKS zalyshyla bez zminvyrokeksholovi DSA Salnykovu*. Retrieved from: <https://hacc-decided.ti-ukraine.org/uk/news/ap-vaks-zalisila-bez-zmin-virok-eksgolovi-dsa-salnikovu>
19. Transparency International Ukraine. (n.d.). *DOZORRO 5 rokiv*. Retrieved from: <https://ti-ukraine.org/project/dozorro-5-rokiv/>
20. Transparency International. (n.d.). *Corruption perceptions index 2024*. Retrieved from: <https://www.transparency.org/en/cpi/2024>
21. UNDP in Ukraine. (n.d.). *U KyieviprezentovalynovuantykoruptsiinstratehiuuUkrainy 2026–2030 naforumi Integrity2030*. Retrieved from: <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/u-kyievi-prezentuvaly-novu-antykoryuptsiynu-stratehiyu-ukrayiny-2026-2030-na-forumi-integrity2030>
22. Transparency International EU. (2021). *Viktor Yanukovich: Corruption, opulence and decadence in Ukraine*. Retrieved from: <https://transparency.eu/corruption-opulence-and-decadence-in-ukraine>
23. World Economics. (n.d.). *Corruption perceptions index data*. Retrieved from: <https://www.worldeconomics.com/Indicator-Data/Corruption/Corruption-Perceptions-Index.aspx>

Yuliia Kobets. Dynamics of corruption in dices as an indicator of changes in Ukraine's anti-corruption policy

The article examines corruption measurement indices as an important analytical tool for assessing the effectiveness of Ukraine's anti-corruption policy. It is substantiated that, given the systemic nature of corruption as well as the increasing risks during martial law, international indices make it possible to trace the long-term dynamics of change, identify the relationship between institutional reforms and the level of corruption perception, and assess the effectiveness of state policy in this area. The main focus is placed on the analysis of the Corruption Perceptions Index (CPI), as well as on the approaches of international organizations to monitoring the state of integrity and the anti-corruption capacity of the state. It is determined that the dynamics of corruption indices in Ukraine reflect the key stages of the country's political development: from declarative and low-efficiency measures of the 1990s and early 2000s to the institutional renewal after 2014 associated with the establishment of specialized anti-corruption bodies, the introduction of electronic asset declarations, the digitalization of public procurement, and the strengthening of international oversight.

It is proved that corruption indices have significant heuristic potential for political analysis; however, their use requires consideration of methodological limitations, since they primarily capture perceptions of corruption rather than the full range of actual corrupt practices. It is concluded that index-based measurement of corruption is an appropriate tool for assessing the effectiveness of Ukraine's anti-corruption policy, but its combination with institutional, legal, and political-analytical approaches is the most productive. This makes it possible to comprehensively assess not only the formal progress of reforms, but also the actual resilience of the anti-corruption system in the face of internal and external challenges.

Key words: *corruption, anti-corruption policy, corruption measurement indices, Corruption Perceptions Index, CPI, international monitoring, institutional reforms, Ukraine, martial law, public administration.*

Відомості про автора:

Кобець Юлія – кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри політичних наук,
Карпатський національний університет імені Василя Стефаника.

Дата першого надходження статті до видання: 06.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 27.05.2026